

The Hellenic Society Prometheas

Τη γλώσσα μου έδωσαν Ελληνική

Το σπίτι φτωχικό στις αμμουδιές του Ομήρου.

Μονάχη έγνοια η γλώσσα μου στις αμμουδιές του Ομήρου.

www.Prometheas.org

Οδυσσέας Ελύτης

Newsletter

March 2013

Prometheas Events

- **March 24, 5:30 pm: Celebration of the Greek Independence Day** at St. George Greek Orthodox Church. Keynote speaker: H.E. the Ambassador of Greece, C. Panagopoulos. For more info, see announcement.

Prometheas Fundraising Update: The Prometheas Hellenic Relief Effort in support of the “Smile of the Child” was initiated on February 15 with the circulation of an Appeal Letter and a Contribution Form urging its members to donate. The response so far is very encouraging. This direct appeal fundraising will continue until the Fall of 2013. Please visit the Prometheas website (www.prometheas.org) to download the Contribution Form and make your tax-deductible donation. In addition, other fundraising events will be organized by Prometheas in the months ahead, to be announced separately when plans are finalized. We offer our thanks to our members who have already contributed. Please encourage your friends to contribute as well.

Other Events and Announcements

- **March 7, 7:00-9:00 pm (opening date): "SMYRNA: Longing for a Lost Motherland" Exhibition by Artist Annee Spileos Scott at the Greek Embassy.** Visiting hours after March 7th: 11:00 AM to 3:00 PM. Rsvp only at: rsvpculture@greekembassy.org
- **March 9, 7:00 pm: Return to Origins, Greek Folk Dance Troupe.** For more info, see announcement.
- **March 16, 10:00 am – 3:00 pm: Greek Literature and Book Festival dedicated to Constantine Cavafy** at Georgetown University. For more info, see announcement.
- **March 25, 6:00 – 8:00 pm: Greek Independence Day Open House at the Hellenic Center.** For more info, see announcement.
- **Greek Independence Day Parades in New York and Baltimore**

BALTIMORE, MARYLAND — Colorful, traditional costumes and ethnic pride of both young and old will fill the streets of Baltimore on Sunday, March 24, 2013, at 2:00 PM, as the Greek-American Community commemorates Greek Independence Day with a festive parade in Baltimore's historic Greektown.

Call for Applications to AHIF's Fifth Annual College Student Foreign Policy Study Trip to Greece and Cyprus. The deadline to apply is April 15, 2013. For more info, see announcement.

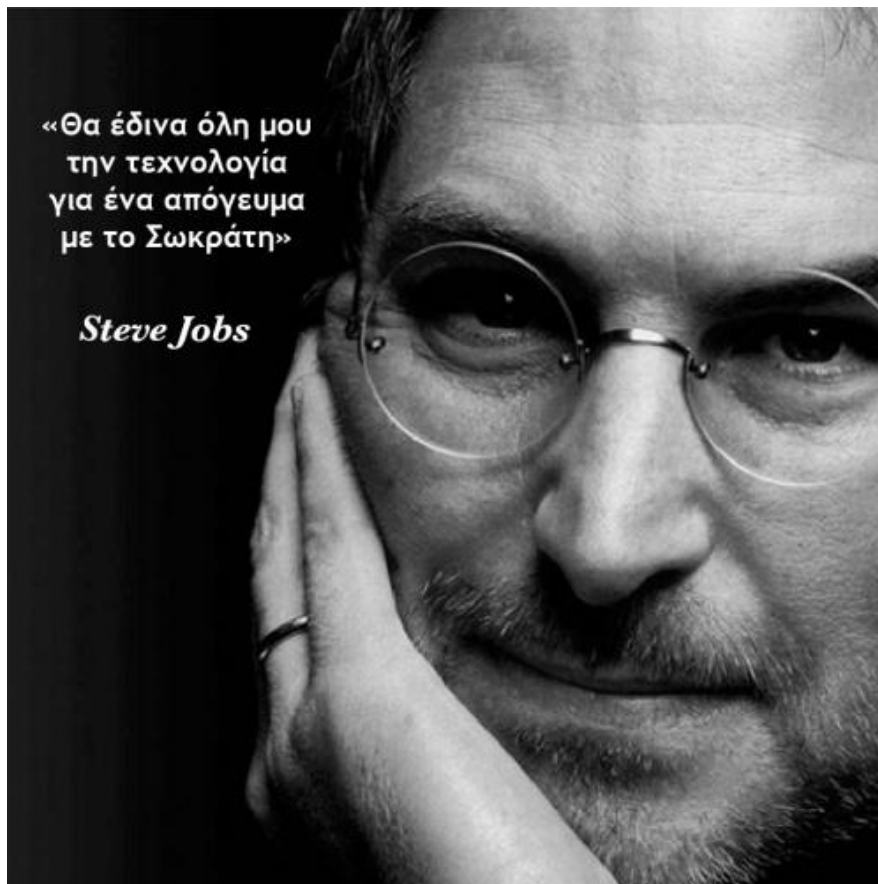
Websites of the month

- ***Tax info for Greece:*** <http://logistikoskosmos.blogspot.ru/2012/07/39432011.html>
- ***The Greeks of Egypt - a film by Yorgos Avgeropoulos:***
http://www.youtube.com/embed/Cjw4VIg1_r0?feature=player_detailpage
- ***Η Ιστορία της Ακροπόλης:*** http://www.youtube.com/embed/pyzTAG9V-_o?feature=player_detailpage
- ***To be Greek:*** <http://player.vimeo.com/video/56673130>
- ***Anatolia College:***
 - http://www.youtube.com/embed/6nhlcziUR54?feature=player_embedded
 - http://www.youtube.com/embed/3e_esTSjGWY?feature=player_embedded

Books

- *"Levant: Splendour and Catastrophe on the Mediterranean"* by Philip Mansel. *Levant* is a book of cities. It describes three former centers of great wealth, pleasure, and freedom—Smyrna, Alexandria, and Beirut—cities of the Levant region along the eastern coast of the Mediterranean. See review in News Articles below.
- *"Constantinople: City of the World's Desire"* by Philip Mansel

News Articles

Σε λειτουργία ο «Ιπποκράτης», το νέο κινητό πολυϊατρείο του «Χαμόγελου του Παιδιού»

Ξεκινάει το ταξίδι του από την Τετάρτη ο «Ιπποκράτης», το νέο κινητό πολυϊατρείο του «Χαμόγελου του Παιδιού», που θα παρέχει προληπτική ιατρική περίθαλψη σε 18.000 παιδιά σε όλη τη χώρα. Τον Φεβρουάριο το επιτελείο, που αποτελείται από εθελοντές ιατρούς και κοινωνικό λειτουργό, θα επισκεφθεί την Κρήτη, τον Μάρτιο την Εύβοια, τον Απρίλιο την Κορινθία, τον Μάιο την Αρκαδία, τον Ιούνιο τη Μεσσηνία και τον Ιούλιο της Λήμνο. Προτεραιότητα έχουν τα παιδιά,

που οι οικογένειές τους αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσκολίες. Μετά την εξέταση οι νεαροί ασθενείς θα λαμβάνουν σχετικό δώρο, ενώ θα δημιουργείται ο σχετικός ηλεκτρονικός φάκελός τους.

Ο «Ιπποκράτης» διαθέτει παιδιατρικό, παιδοκαρδιολογικό, ακουσολογικό, οφθαλμολογικό τμήμα, οδοντιατρικό εξοπλισμό, αλλά και δυνατότητα τηλεϊατρικής σύνδεσης με εξειδικευμένες ιατρικές μονάδες. Υπενθυμίζεται ότι το 2012 εξετάστηκαν από τον Οργανισμό 6.999 παιδιά, ενώ από το 2002 που πραγματοποιεί παρόμοια προγράμματα ιατρικής περίθαλψης σε συνεργασία με συναρμόδιους φορείς, συνολικά 23.852 άτομα. «Τα αιτήματα αυξάνονται ραγδαία λόγω της κατάρρευσης του κοινωνικού κράτους» ανέφερε κατά τη χθεσινή παρουσίαση ο πρόεδρος του ΔΣ, κ. Κώστας Γιαννόπουλος.

Ο «Ιπποκράτης» πήρε σάρκα και οστά χάρη στην οικονομική ενίσχυση του μη κερδοσκοπικού οργανισμού, Johnson & Johnson Corporate Citizenship Trust, που πραγματοποιεί ανθρωπιστικές δράσεις σε Ευρώπη, Μέση Ανατολή και Αφρική, χρηματοδοτώντας 118 προγράμματα σε πάνω από 40 χώρες.

Ημερομηνία : 5/2/13

Copyright: <http://www.kathimerini.gr>

Που κατευθύνονται δωρεές €100 εκατ. του Ιδρύματος "Στ. Νιάρχος"

Τρίτη, 19 Φεβρουαρίου 2013

Σημαντική στήριξη σε ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες του πληθυσμού που βιώνουν την οικονομική κρίση δίνει με τη βοήθεια επιλεγμένων μη κερδοσκοπικών οργανισμών σε όλη τη χώρα το ίδρυμα «Σταύρος Νιάρχος». Σε εκδήλωση του Ιδρύματος με αφορμή τη συμπλήρωση ενός χρόνου από την έναρξη εφαρμογή του προγράμματος «Πρωτοβουλία ενάντια στην κρίση», αναφέρθηκαν ενδεικτικά έξι πολύ σημαντικά προγράμματα που υποστηρίζει το ίδρυμα «Σταύρος Νιάρχος» στο πλαίσιο ανακούφισης ευπαθών ομάδων. Παράλληλα παρουσιάστηκε και η συνεισφορά του υπό κατασκευή Κέντρου Πολιτισμού «Σταύρος Νιάρχος», που αποτελεί τη μεγαλύτερη μεμονωμένη δωρεά του Ιδρύματος, ύψους 566 εκατ. ευρώ.

Οι δράσεις υποστήριξης ομάδων που βρίσκονται σε ανάγκη εντάσσονται στο τριετές πρόγραμμα ύψους 100 εκατ. ευρώ «Πρωτοβουλία ενάντια στην κρίση» που ανακοίνωσε στις αρχές του 2012 το ίδρυμα, με σκοπό την ανακούφιση από τα δυσμενή αποτελέσματα της εντεινόμενης κοινωνικο-οικονομικής κρίσης. Ήδη, μέσα στον πρώτο χρόνο υλοποίησης της πρωτοβουλίας έχουν διατεθεί τα 54 εκατ., με 157 δωρεές πανελλαδικά. Την ίδια ώρα βρίσκεται σε εξέλιξη διαδικασία για την έγκριση επιπλέον δωρεών.

Όπως σημείωσε στο πλαίσιο της εκδήλωσης ο Πρόεδρος του Δ.Σ. του Ιδρύματος Α. Δρακόπουλος, «υπάρχει ανάγκη για μια κοινωνία πρόνοιας, ωστόσο η φιλανθρωπία δεν θα πρέπει να αντικαθιστά, ούτε να αναπληρώνει, αλλά να συμπληρώνει το κράτος».

Πρόκειται για τα προγράμματα:

- Κοινωνικής κατοικίας και τη δημιουργία τριών κέντρων ημέρας για αστέγους στην Αθήνα και τον Πειραιά (PRAKSIS). Από το πρόγραμμα θα επωφεληθούν συνολικά 520 οικογένειες που κινδυνεύουν να μείνουν άστεγες.
- Επισιτιστικής βοήθειας στα σχολεία (PROLEPSIS). Μετά την περσινή πιλοτική εφαρμογή του (από τον Απρίλιο έως τον Ιούνιο σε 34 σχολεία στην Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη, σε σύνολο 6.272 μαθητών), το πρόγραμμα προσφέρει και φέτος φαγητό σε 20.000 μαθητές δημοσίων σχολείων που βρίσκονται σε περιοχές που πλήττονται περισσότερο από την κρίση, προωθώντας παράλληλα τις υγιεινές διατροφικές συνήθειες.
- Ολοκληρωμένης κινητής ιατρικής μονάδας (Πολυκλινική Ολυμπιακού Χωριού), η οποία παρέχει υγειονομική φροντίδα σε κατοίκους νησιών και απομακρυσμένων περιοχών σε όλη την Ελλάδα.
- Υποστήριξης ανήλικων παιδιών. (Κέντρο προστασίας του παιδιού Αττικής «Η Μητέρα»). Το ίδρυμα «Σταύρος Νιάρχος», εκτός από την αντικατάσταση πλαισίων αλουμινίου σε δύο τμήματα του κτιρίου του οργανισμού και την αγορά σχολικού λεωφορείου για τη μεταφορά των παιδιών, στηρίζει την περίθαλψη απροστάτευτων παιδιών, προγράμματα υιοθεσίας και ανάδοχης φροντίδας.
- Εκπαιδευτικό πρόγραμμα στο Κέντρο Αγροδιατροφικής Επιχειρηματικότητας (Αμερικανική γεωργική σχολή), το οποίο προσφέρει σπουδές δύο ενοτήτων για την προετοιμασία των νέων για επιχειρηματική σταδιοδρομία στον τομέα των γεωργικών προϊόντων διατροφής.
- Υποτροφίες για Έλληνες φοιτητές σε Καναδικά Πανεπιστήμια.

Αναφορικά τώρα με την πορεία υλοποίησης του Κέντρου Πολιτισμού στο φαληρικό Δέλτα, το οποίο θα περιλαμβάνει τις κτιριακές εγκαταστάσεις για την Εθνική Βιβλιοθήκη της Ελλάδας και την Εθνική Λυρική Σκηνή, ο Πρόεδρος του Δ.Σ. του Ιδρύματος Α. Δρακόπουλος διευκρίνισε ότι το έργο βρίσκεται εντός αρχικού προϋπολογισμού και εντός του χρονοδιαγράμματος για την παράδοσή του στα τέλη του 2015. Σύμφωνα μάλιστα με το πόρισμα μελέτης της Boston Consulting Group, το έργο εκτιμάται ότι θα συνεισφέρει στην ελληνική οικονομία 1 δισ. ευρώ, στηρίζοντας τον τομέα των κατασκευών και της βιομηχανίας που βρίσκονται σε ύφεση, ενώ 1.500-2.000 εργαζόμενοι ετησίως θα υποστηρίζουν την κατασκευή του.

Να σημειώσουμε πως από το 1996 μέχρι σήμερα, το Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος έχει εγκρίνει συνολικά τη διάθεση 1 δισ. ευρώ μέσω 2.400 δωρεών σε μη κερδοσκοπικούς οργανισμούς, σε 109 κράτη ανά τον κόσμο. Από το σύνολο των δωρεών του Ιδρύματος, άνω του 80% του συνολικού ποσού έχει διατεθεί σε οργανισμούς και πρωτοβουλίες στην Ελλάδα.

Βίκυ Κουρλιμπίνη

vicky.kourlibini@capital.gr

<http://www.capital.gr/news.asp?id=1733375>

Φίλιπ Μάνσελ: Οι λεβαντίνικες πόλεις θυμίζουν χαμένο Παράδεισο

Ο βρετανός ιστορικός μιλάει στο «Βήμα» για το πολυεθνικό παρελθόν Σμύρνης, Αλεξάνδρειας και Βηρυτού και για τον απόηχό του στο σήμερα

Καρασαρίνης Μάρκος

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ: 03/02/2013, 05:45

«Με τον όρο Λεβάντε ταυτίζουμε συνήθως το ανατολικό άκρο της Μεσογείου, εννοώντας μια μείξη μεταξύ Ευρώπης και Ανατολής. Φυσικά, δεν υπάρχει μόνο μία Ανατολή, αλλά και η έννοια του Λεβάντε πρέπει να γίνει κατανοητή ως κάθε άλλο παρά ομοιογενές σύνολο». Για τον μέσο Ευρωπαίο του 19ου αιώνα η έννοια του «Λεβάντε» και των «λεβαντίνων» κατοίκων του είχε αρνητική χροιά, υποδήλωνε έναν χώρο όπου ο συγχρωτισμός ηθών, πολιτισμών, προσώπων έσβηνε τα αποδεκτά μεταξύ τους όρια παράγοντας αμφίβολες ποιότητες και μειωμένες αξίες. Η «μείξη» αυτή ωστόσο, όπως θα την ορίσει στην αρχή της συζήτησής μας ο βρετανός ιστορικός **Φίλιπ Μάνσελ**, μοιάζει πολύ πιο φυσική στη συγκυρία της παγκοσμιοποίησης.

Γνωστός στο ελληνικό κοινό από το βιβλίο του *Κωνσταντινούπολη. Η περιπόθητη πόλη (1453-1924)* (εκδ. Οδυσσέας), ο Μάνσελ σκιαγραφεί στο νέο του έργο την ακμή και κατάρρευση τριών ιστορικών πόλεων της Ανατολικής Μεσογείου. Με αφορμή την αφήγηση δύο ταραγμένων αιώνων σε τρεις αστικούς σταθμούς μιλήσαμε μαζί του για τις περιπέτειες της ταυτότητας στον λεβαντίνικο κόσμο, την κληρονομιά και τον σημερινό του ρόλο.

Ποια είναι η γοητεία της Σμύρνης, της Αλεξάνδρειας, της Βηρυτού, των πόλεων που «βιογραφείτε» στο βιβλίο σας;

«Οι πόλεις αυτές είναι γοητευτικές γιατί υπήρξαν σε κάποιον βαθμό κρυμμένες από εμάς: μεγαλώσαμε σε έναν εθνικιστικό αιώνα, ο οποίος τις εγκατέλειψε ή τις αγνόησε. Επιπλέον, αντιπροσωπεύουν το αίσθημα ενός χαμένου Παραδείσου, πριν από τον καιρό των συγκρούσεων, έναν κόσμο όπου διαφορετικοί άνθρωποι ζούσαν μαζί - μια εξιδανικευμένη εικόνα παρόμοια με αυτήν της Βιέννης πριν από το "Ανσλους" του 1938 ή το Βερολίνο πριν από τον Χίτλερ: πόλεις συναρπαστικές, πολιτισμικά εκρηκτικές. Όλες έχουν έναν ιδιαίτερο απόηχο, μια ιδιαίτερη συνάφεια με το σήμερα για εμάς που ζούμε μια εποχή διεθνών πόλεων όπως η Αθήνα, το Παρίσι ή το Λονδίνο».

Μια από τις πρώτες επισημάνσεις στο βιβλίο σας είναι ότι στο Λεβάντε «οι άνθρωποι άλλαζαν ταυτότητα με την ίδια ευκολία που άλλαζαν τη γλώσσα τους».

«Η ρέουσα ταυτότητα υπήρξε και δυτικό φαινόμενο - σκεφθείτε την Τεργέστη, για παράδειγμα, όπου πολλοί Σλάβοι έγιναν Ιταλοί, ή τη Βιέννη, όπου πολλοί Τσέχοι που εγκαταστάθηκαν εκεί για λόγους εργασίας εκγερμανίστηκαν. Στο Λεβάντε θα έλεγα ότι κυριάρχησαν η οικονομική ή πολιτική αναγκαιότητα: στη Θεσσαλονίκη πολλοί σημερινοί Έλληνες είναι απόγονοι Σλάβων, Εβραίων ή άλλων εθνοτήτων, πολλοί Λιβανέζοι στην Αλεξάνδρεια μετατράπηκαν σε Αιγύπτιους, ώστε να τους επιτραπεί να παραμείνουν - λέγεται επίσης ότι πολλές Ελληνίδες της Σμύρνης εκτουρκίστηκαν για τους ίδιους λόγους. Βέβαια, οι ταυτότητες αυτές δεν ήταν ρευστές για όλους. Υπήρχαν πάντοτε και εκείνοι που ευθυγραμμίζονταν αυστηρά με τα όρια της δικής τους κοινότητας - κάποιες Ελληνίδες της Αλεξάνδρειας που παντρεύονταν Αιγύπτιους ανακάλυπταν ότι βρίσκονταν απομονωμένες από το σύνολο. Οπότε η ρευστότητα για την οποία

μιλάμε ήταν αμφίδρομη διαδικασία. Οπωσδήποτε, λόγω της φύσης των κοινωνιών αυτών, υπήρχαν αρκετές παράμετροι, επαγγελματικές, κοινωνικές, γλωσσικές, έμφυλες, που προσδιόριζαν το πλαίσιο της: οι άνδρες, για παράδειγμα, είχαν πολύ περισσότερες ευκαιρίες επαφών με άλλες κοινότητες από ό,τι οι γυναίκες. Τέλος, η χρονική συγκυρία έπαιξε μεγάλο ρόλο. Στην Αλεξάνδρεια αυτή η ρευστότητα των ταυτοτήτων είναι πολύ πιο διαδεδομένη πριν από την επέμβαση των Αγγλων στην Αίγυπτο το 1882».

Πώς διαφορετικές κοινότητες συνιστούσαν κοινωνίες στο περιβάλλον αυτής της ρευστότητας;

«Οικονομία, επιχειρηματικότητα, εμπόριο επιβάλλουν τη συνεργασία. Το βλέπει κανείς πολύ ξεκάθαρα στις επιστολές που ανταλλάσσονται μεταξύ μελών διαφορετικών εθνοτήτων, οι οποίες δεν γράφονται στα ελληνικά ή στα αραβικά, αλλά στα γαλλικά. Εκτός από την αυθόρμητη επικοινωνία μέσω της γλώσσας, υπάρχουν οι μεικτοί γάμοι: στην Αλεξάνδρεια, για παράδειγμα, από το 1930 και μετά. Μάλιστα, αν και εδώ δεν μπορούμε να γενικεύσουμε, προσωπικά πάντως τυχαίνει να γνωρίζω ορισμένες περιπτώσεις, γάμοι συνάπτονται ακόμη και μεταξύ μουσουλμάνων και χριστιανών - για να μην πούμε για πολλές εξωσυζυγικές σχέσεις οι οποίες παρέμειναν κρυφές. Τέλος, κάποιες σχολές και σχολεία των ελίτ λειτούργησαν πολυσυλλεκτικά: το Αμερικανικό Πανεπιστήμιο της Βηρυτού, το Κολέγιο Βικτόρια στην Αλεξάνδρεια, το Διεθνές Κολέγιο της Σμύρνης και άλλα λιγότερο δαπανηρά συμπεριελάμβαναν μαθητές από διαφορετικές κοινότητες, μεταξύ των οποίων και μωαμεθανούς. Επομένως, σχολεία, επιχειρήσεις, η γλώσσα, η διασκέδαση έπαιζαν τον μεγαλύτερο ρόλο στις διακοινοτικές επαφές. Προφανώς και οι Αρχές επιχειρούσαν παράλληλα να διατηρήσουν τον έλεγχο στις δραστηριότητες κάθε κοινότητας, ήταν όμως τα άτομα, οι οικογένειες, οι επιχειρήσεις που είχαν την πρωτοβουλία στις μεταξύ τους σχέσεις».

Ηταν αυτή η ετερογένεια, σε έναν αιώνα που αναζήτησε πεισματικά την ομογενοποίηση, που προκάλεσε την έκλειψή τους;

«Θα έλεγα ότι ήταν το κράτος και η πολιτική, οι εισβολές και ο πόλεμος που έβλαψαν τις πόλεις αυτές. Ας μην ξεχνάμε επίσης ότι καταστροφές υπέστησαν και άλλες πόλεις, λιγότερο ποικίλες εθνοτικά. Οι λεβαντίνικες πόλεις ήταν ευάλωτες και ανθεκτικές ταυτόχρονα. Την περίοδο 1941-1942 η Αλεξάνδρεια κινδυνεύει από τις γερμανικές και ιταλικές δυνάμεις, η πόλη όμως συνεχίζει να λειτουργεί σαν να μη συμβαίνει τίποτε, οι άνθρωποι δουλεύουν κανονικά και επικρατεί ηρεμία, ενώ άλλες πόλεις στη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου κατέρρευσαν πλήρως όταν τις πλησίαζαν οι Γερμανοί».

Έχουν αποκτήσει οι λεβαντίνικες πόλεις νέους ρόλους στη μεταπολεμική εποχή;

«Η Ιζμίρ, όπως λέγεται η Σμύρνη σήμερα, είναι η τελευταία μεγάλη πόλη της Τουρκίας που δεν ψηφίζει ΑΚΡ, το ισλαμιστικό κόμμα του πρωθυπουργού **Ταγίπ Ερντογάν**. Θα μπορούσε ενδεχομένως να υποστηρίξει κανείς ότι έχει βρει έναν νέο ρόλο ως προμαχώνας του κοσμικού στοιχείου. Η Αλεξάνδρεια δεν έχει βρει έναν νέο ρόλο, είναι φτωχότερη και πιο θρησκευόμενη από το Κάιρο - κάποιιοι λένε ότι αποτελεί πια την "πρωτεύουσα του Δέλτα του Νείλου" αντί της "βασίλισσας της Μεσογείου", που ήταν κάποτε. Από τα μεγάλα λεβαντίνικα λιμάνια, λοιπόν, το τελευταίο που διατηρείται και διατηρεί μια ισορροπία μεταξύ των κοινοτήτων του, που συντηρεί συνειδητά τον διεθνή του ρόλο και παραμένει συνειδητά μια τρίγωνση πόλη, είναι η Βηρυτός. Η Βηρυτός πιστεύω ότι θα έχει πάντοτε έναν ρόλο ως πολιτιστική πρωτεύουσα του αραβικού κόσμου».

Πώς διαχειρίζονται το παρελθόν τους αυτές οι κοινωνίες σήμερα;

«Οι κάτοικοι της Σμύρνης είναι υπερήφανοι γι' αυτό, αν και την ίδια ώρα παραμένουν αρκούντως εθνικιστές. Κατανοούν ότι αυτό ακριβώς το παρελθόν καθιστά την πόλη τους διαφορετική από την υπόλοιπη Τουρκία, επομένως το εκτιμούν αναλόγως. Η Αλεξάνδρεια διαθέτει μεγάλες συλλογές στη Νέα Βιβλιοθήκη της Αλεξάνδρειας, αν και οι σημερινοί της κάτοικοι δεν δείχνουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον, είναι η αλήθεια. Στη Βηρυτό μετά τον εμφύλιο παρατηρήθηκε ένα κενό ιστορίας, οι άνθρωποι θα ήθελαν να ξεχάσουν τα πάντα. Ακόμη και σήμερα η κατάσταση είναι ιδιαίτερα ευαίσθητη: έγραψα ένα άρθρο στο οποίο ανέφερα ότι η πλειοψηφία του πληθυσμού το 1900 ήταν χριστιανική και η δημοτική αρχή λογόκρινε το σημείο - δεν θέλουν ούτε καν να ακούσουν οτιδήποτε έχει να κάνει με ποσοστά. Πιστεύω όμως ότι μελλοντικά μια λατρεία του παρελθόντος, ισοδύναμη με εκείνη της Βιέννης, είναι αναπόφευκτη».

Θα μπορούσε η λεβαντίνικη πολιτισμική μείξη που περιγράφετε να είχε επιζήσει κατά κάποιον τρόπο;

«Οι ρεαλιστές ή κυνικοί - όπως θέλετε πείτε τους - τούρκοι και αιγύπτιοι φίλοι μου λένε "όχι". Το τέλος όμως θα μπορούσε σίγουρα να είναι πολύ λιγότερο θηριώδες και σκληρό, τουλάχιστον στη Σμύρνη και στη Βηρυτό, μια και στην Αλεξάνδρεια η "αιγυπτοποίηση" έγινε με πολύ πιο ήπιο τρόπο, μεταξύ 1956 και 1976. Υπάρχουν ωστόσο παραδείγματα πόλεων που επιβίωσαν από την προεθνική στην εθνική εποχή χωρίς σπουδαίες μεταβολές πληθυσμού, επομένως τα πράγματα θα μπορούσαν ενδεχομένως να είχαν εξελιχθεί προς μια τέτοια κατεύθυνση».

Είναι η Νέα Υόρκη, το Λονδίνο ή η Σανγκάη οι μητροπόλεις του 21ου αιώνα, οι διάδοχοι της κληρονομιάς του Λεβάντε;

«Οι σημερινές παγκόσμιες μητροπόλεις αποτελούν ένα διαφορετικό υπόδειγμα: κυριαρχούνται από το έθνος-κράτος, είναι πλούσιες, αναπτυγμένες οικονομίες. Παρ' όλα αυτά, πόλεις όπως το Παρίσι ή το Λονδίνο έχουν αρχίσει να θυμίζουν τις προκατόχους τους στο Λεβάντε: οι στατιστικές υποδεικνύουν ότι οι Αγγλοι σήμερα αποτελούν μειοψηφία στο Λονδίνο. Υπάρχουν και άλλες ενδείξεις: η σημασία των διεθνών θεσμών, το εύρος των ξένων νομικών κωδίκων που χρησιμοποιούνται στην ίδια πόλη, το πλήθος των θρησκειών, η παγκοσμιοποιημένη οικονομία, η αίσθηση ότι η πρωτεύουσα διαφέρει όλο και περισσότερο από την ενδοχώρα της. Και όλες οι πόλεις γύρω μας αλλάζουν - και μάλιστα γρηγορότερα από όσο προλαβαίνουμε να τις αναλύσουμε».

© Δημοσιογραφικός Οργανισμός Λαμπράκη Α.Ε.

Συγκινητικό, ερωτικό, νοσταλγικό, λυρικό! Πανέμορφο! Μία κιθάρα, ένας άνθρωπος, πολλά συναισθήματα!

Στην Καλαβρία υπάρχουν περιοχές των Γκρεκάνων. Είναι τα κατάλοιπα της Μεγάλης Ελλάδας. Στις πινακίδες με τα ονόματα των οδών, κάτω από την Ιταλική γραφή, έχουν το όνομα γραμμένο και στα Ελληνικά. Στον κεντρικό κήπο μάλιστα, δέσπωζε ένα κτήριο όπου σε μία ανάγλυφη επιγραφή διάβαζε κανείς το "Ελληνόφωνες Σπουδές".

Ακούστε τώρα και διαβάστε τους στίχους ενός "γρεκάνικου" τραγουδιού:

<http://www.youtube.com/watch?v=OU4ISW7waFM&NR=1>

Έλα, έλα μου κοντά
Εσύ κοπέλλα είσαι απ' το βουνό
κι εγώ είμαι παιδί απ' τον γυαλό.
Τώρα που έγινες μεγάλη,
εγώ θέλω να σε παντρευτώ.

Έλα, έλα μου κοντά,
(γιατί) που είμαι μοναχός (δισ).

Ο ποταμός έρχεται απ' το βουνό
και κατεβαίνει κάτω στον γυαλό.

Όλα τα ψάρια που είναι διψασμένα,
έρχονται να πιούνε γλυκό νερό.

Έλα, έλα μου κοντά,
που είμαι μοναχός (δισ).

Όταν 'έρχεται ο μήνας του Μαΐου,
όλος ο κόσμος φαίνεται χλωρός
και όλα τα πουλάκια τραγουδάνε,
γιατί ήρθε ο καλός καιρός.

Έλα, έλα μου κοντά,
που είμαι μοναχός (δισ).

Όταν η ζωή μου γίνει παλιά (όταν γεράσω),
παρακαλώ πάντα τον Χριστό.
Δέν θέλω ούτε να φάω (τρώω) ούτε να πλώ (πίνω),
αλλά να κοιμάμαι μόνον με σένα. (να σ' έχω κοντά μου)

Έλα, έλα μου κοντά,
που είμαι μοναχός (δισ).

Courtesy: Despina

Phrases on Greece

- "*Deorum lingua est lingua Graecorum*" ("The language of the Gods is the Greek language")
- "*Totum Graecorum est*" ("All is Greek").
- "*Nihil Graeciae humanum, nihil sanctum*" ("Nothing is most human, most holy than Greek").
Cicero (106 b.c. - 43 b.c.)
- "*What the mind and the heart is for a human being, Greece is for humanity*" Goethe (1749-1832)
- "*Damned Greek, you found everything; philosophy, geometry, physics, astronomy. You left nothing for us*" William Bryant (1794-1878), American poet.
- "*If in the library of your house you do not have the works of the ancient Greek writers, then you live in a house with no light*". Bernard Shaw (1794-1878)
- "*If it is true that the violin is the most perfect of musical instruments, then Greek is the violin of human thought*" Helen Keller (1880-1968)
- "*The only way for us to become great, or even inimitable if possible, is to imitate the Greeks*" Johann Winckelmann (1717-1768), German historian and archeologist.
- "*We have to admit that the whole Islam, except the religion, was Greek. Betrayal against the Greeks by the Islamic nations, equals betrayal against their own nature*" Ibn Khaldun (1332-1406) Arab historian, theologian, politician).
- "*Except the blind forces of nature, nothing moves in this world which is not Greek in its origin*" Sir Henry Maine (1822-1888) historian
- "*It is great to descent from Greece, the land that gave the light to the world*" Victor Hugo (1802-1855), French poet)
- "*We are children of the Greeks*" Frederich II , King of Prussia (1712-1786)

Από 'Το Παράπονο', του Οδυσσέα Ελύτη

Αναρωτιέμαι μερικές φορές: Είμαι εγώ που σκέφτομαι καθημερινά, πως η ζωή μου είναι μία; Όλοι οι υπόλοιποι το ξεχνούν; Ή πιστεύουν πως θα έχουν κι άλλες, πολλές ζωές, για να κερδίσουν τον χρόνο που σπαταλούν;

Ν' αντικρίζεις τη ζωή με μούτρα. Να περιμένεις την Παρασκευή που θα φέρει το Σάββατο και την Κυριακή για να ζήσεις. Κι ύστερα να μη φτάνει ούτε κι αυτό, να χρειάζεται να περιμένεις τις διακοπές. Και μετά ούτε κι αυτές να είναι αρκετές. Να περιμένεις μεγάλες στιγμές. Να μην τις επιδιώκεις, να τις περιμένεις. Κι ύστερα να λες πως είσαι άτυχος και πως η ζωή ήταν άδικη μαζί σου.

Και να μη βλέπεις, πως ακριβώς δίπλα σου συμβαίνουν αληθινές δυστυχίες που η ζωή κλήρωσε σε άλλους ανθρώπους. Σ' εκείνους που δεν το βάζουν κάτω και αγωνίζονται. Και να μην μαθαίνεις από το μάθημά τους. Και να μη νιώθεις καμία φορά ευλογημένος που μπορείς να χαιρέσαι τρία πράγματα στη ζωή σου, την καλή υγεία, δυο φίλους, μια αγάπη, μια δουλειά, μια δραστηριότητα που σε κάνει να αισθάνεσαι ότι δημιουργείς, ότι έχει λόγο η ύπαρξή σου.

Να κλαίγεις που δεν έχεις πολλά. Που κι αν τα είχες, θα ήθελες περισσότερα. Να πιστεύεις ότι τα ξέρεις όλα και να μην ακούς. Να μαζεύεις λύπες και απελπισίες, να ζυπνάς κάθε μέρα ακόμη πιο βαρύς. Λες και ο χρόνος σου είναι απεριόριστος.

Κάθε μέρα προσπαθώ να μπω στη θέση σου. Κάθε μέρα αποτυγχάνω. Γιατί αγαπάω εκείνους που αγαπούν τη ζωή. Και που η λύπη τους είναι η δύναμή τους. Που κοιτάζουν με μάτια άδολα και αθώα, ακόμα κι αν πέρασε ο χρόνος αδυσώπητος από πάνω τους. Που γνωρίζουν ότι δεν τα ξέρουν όλα, γιατί δεν μαθαίνονται όλα.

Που στύβουν το λίγο και βγάζουν το πολύ. Για τους εαυτούς τους και για όσους αγαπούν. Και δεν κουράζονται να αναζητούν την ομορφιά στην κάθε μέρα, στα χαμόγελα των ανθρώπων, στα χάρδια των ζώων, σε μια ασπρόμαυρη φωτογραφία, σε μια πολύχρωμη μπουγάδα.

Όσο κι αν κανείς προσέχει

όσο κι αν το κυνηγά

πάντα, πάντα θα 'ναι αργά

δεύτερη ζωή δεν έχει.

The Russian Corner

Woman's Day celebrated in Russia on March 8th

It's Russia's biggest public holiday and it is second only to the New Year. All Russians go out to congratulate their women. In different regions the focus of the celebrations ranges from general celebration of respect, appreciation and love towards women to a celebration for women's economic, political and social achievements. Beaming men with red roses wait at metro exits, happy couples linger about in the streets and restaurants and employers hold big celebrations for their female staff.

Women are guaranteed to be saluted, toasted to and serenaded by men and wished "S vosmym marta" (a happy holiday), everywhere they go.

The origins of this holiday, primarily in Eastern Europe, Russia, and the former Soviet bloc, surprisingly comes from America. The first national Women's Day was observed on 28 February 1909 in the United States following a declaration by the Socialist Party of America. In 1917, a demonstration of women protesting against bread shortages in Saint Petersburg, led to the February Revolution and in March Czar Nicholas II abdicated his throne. February 28 in the Julian (old) calendar is March 8 in the Gregorian (new) calendar.

From 1917 and on, this holiday was celebrated all over the communist world. Nowadays it has a much softer approach and is a bit like a mix of Valentine's Day and Mother's Day. This holiday is taken very seriously here!!

PS. The information above comes from Voula's "Understanding Russia" class, and here is the ...author....

